

9
miejsce

w rankingu
firm szkoleniowych

2023

MONITOR
CDK

Szanowni Państwo

Przedstawiamy podsumowanie zmian w prawie. W tym numerze sporo o KSeF, a także o zmianach w zakresie zrównoważonych inwestycji. Z zakresu kadr i płac Katarzyna Pałucka przygotowała pigułkę wiedzy między innymi w tematach dotyczących świadczeń rehabilitacyjnych i przygotowania zawodowego dorosłych. O czym warto jeszcze wiedzieć?

Z pewnością ważna dla przedsiębiorców jest inicjatywa zakładana w z zapowiedziach nowego rządu, to jest doprowadzenie do tego, by czas kontroli mikroprzedsiębiorców nie przekraczał w ciągu roku 6 dni. Jak można się dowiedzieć z odpowiedzi na interpelację nr 2246 w sprawie ograniczenia czasu kontroli mikroprzedsiębiorców zastępca Szefa KAS pismem z 22 lutego 2024 r., znak DNK2.8623.4.2024 wydał zalecenie dla wszystkich dyrektorów izb administracji skarbowej, aby stosowali się do tego zakresu kontroli. Ponadto KAS ma brać pod uwagę to, że w pierwszej kolejności powinny być podejmowane działania mniej angażujące podatnika niż kontrola, tj. czynności sprawdzające, wyjaśniające itp., a wszczynanie kontroli podatkowej powinno mieć miejsce tylko wtedy, gdy jest to absolutnie

niezbędne. W ww. piśmie zobowiązano dyrektorów izb administracji skarbowej do wzmocnienia nadzoru nad działaniami podejmowanymi przez naczelników urzędów skarbowych w odniesieniu do przedstawionych czynności, podejmowanych w stosunku do mikroprzedsiębiorców. Pod kątem prawidłowości tych działań toczone są także kontrole wewnętrzne – na dzień 12.04.br. nieco ponad 200 tego typu kontroli. Czy te optymistyczne deklaracje poprawią relacje przedsiębiorca-urząd trzeba będzie sprawdzić w przysłowiowym praniu. Niemniej warto wiedzieć, że tego typu inicjatywa ruszyła, a w przypadku nieprawidłowości przy kontroli – pamiętać o tym, by kierować uwagi w tym temacie między innymi do Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców.

Przyjemnej lektury

Katarzyna Kołbuś
Redaktor prowadząca

MONITOR
CDK

WYDAWCA
Centrum Doskonalenie Kompetencji Progressio sp. z o.o.
ul. Rakowicka 10B/4, 31-511 Kraków | NIP: 6751729207

REDAKCJA
redakcja@pcdk.pl

MARKETING I REKLAMA
marketing@pcdk.pl

KONTAKT
szkolenia@pcdk.pl | +48 22 299 23 23

SPIS TREŚCI

Kwiecień 4 [46]

9 miejsce 2023 w rankingu firm szkoleniowych

AKTUALNOŚCI

PCDK wśród 10 najlepszych firm szkoleniowych w Polsce!

4

KSIĘGOWOŚĆ I PODATKI

KSeF po konsultacjach – rozmowa z Pawłem Barnikiem, doradcą podatkowym

6

Wybrane zmiany/udogodnienia w KSeF

9

PRAWO

Czy pracodawca może stracić auto, gdy pracownik prowadzi pod wpływem?

10

KADRY I PŁACE

Świadczenie rehabilitacyjne – zasady przyznawania i dysponowania

12

„Nadpracowanie” wyjścia prywatnego – stanowisko głównego inspektora pracy

14

Ochrona pracownika odbywającego dobrowolną służbę wojskową

15

Przygotowanie zawodowe dorosłych

16

OCHRONA ŚRODOWISKA

Wdrażanie Taksonomii UE – konsultacje resortu z przedsiębiorcami

18

Zielone światło Parlamentu Europejskiego dla nowej ustawy o należytej staranności w działaniach środowiskowych

19

Życzymy miłej lektury

PCDK wśród 10 najlepszych firm szkoleniowych w Polsce!

Miło nam poinformować, że po raz kolejny znaleźliśmy się w gronie najlepszych firm szkoleniowych według Gazety Finansowej, zajmując wysokie pozycje pod kątem liczby klientów instytucjonalnych, klientów indywidualnych, wysokości przychodów i liczby wykładowców.

9 miejsce **2023**
w rankingu
firm szkoleniowych

RANKING GŁÓWNY FIRM SZKOLENIOWYCH 2023 ROKU

	Firma	Liczba klientów indywidualnych/pkt	Liczba klientów instytucjonalnych/pkt	Liczba wykładowców/pkt	Wysokość przychodów/pkt	Forma szkolenia/pkt	Zakres prowadzonych szkoleń/pkt	Suma pkt
1	KONSORCJUM SZKOLENIOWO - DORADCZE GAMMA	37	37	26	90	7	9	206
2	ADN AKADEMIA	41	37	26	70	6	9	189
3	GRUPA ODITK	39	35	25	70	6	9	184
4	INTEGRA CONSULTING POLAND	39	33	23	70	7	9	181
5	CENTRUM SZKOLENIOWO-KONFERENCYJNE COMARCH	35	35	23	70	5	7	175
6	FUTURE CENTRE LANGUAGE SOLUTIONS	25	25	26	60	3	9	148
7	WARTO SZKOLIĆ	13	25	23	60	5	8	134
8	VR TRAINING	35	19	26	20	7	8	115
9	CENTRUM DOSKONALENIA KOMPETENCJI PROGRESSIO	15	35	17	20	5	9	101
10	DEVELOR POLSKA		25	23	40	5	2	95

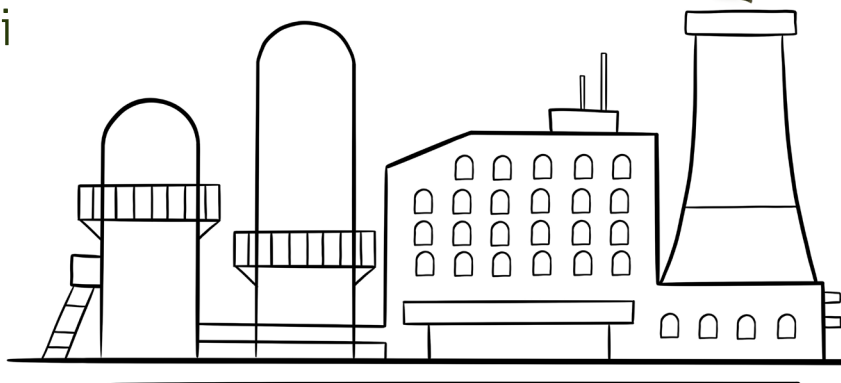
LICZBA KLIENTÓW INSTYTUCJONALNYCH

	Nazwa firmy	Liczba klientów instytucjonalnych (liczba firm) w 2023 r.
1	KONSORCJUM SZKOLENIOWO - DORADCZE GAMMA	9634
2	ADN AKADEMIA	9098
3	GRUPA ODITK	3902
4	CENTRUM SZKOLENIOWO-KONFERENCYJNE COMARCH	3410
5	CENTRUM DOSKONALENIA KOMPETENCJI PROGRESSIO	1580
6	INTEGRA CONSULTING POLAND	620
7	HILLWAY TRAINING & CONSULTING	268
8	WARTO SZKOLIĆ	186
9	BIZYOU	155
10	DEVELOR POLSKA	153

„Dziękujemy wszystkim za zaufanie, to dzięki niemu rokrocznie jesteśmy coraz lepsi!

DOCE™ CBAM

Innowacyjna aplikacja
wspomagająca
sporządzanie sprawozdań
CBAM oraz administrację
i kontakt z dostawcami



Aplikacja bezpłatna do 31 lipca 2024 r.

cbam.doce365.com



KSeF po konsultacjach

– rozmowa
z Pawłem
Barnikiem,
doradcą
podatkowym

Po spotkaniach konsultacyjnych dotyczących KSeF miało miejsce podsumowanie, podczas którego poruszono nowe wątki w tym temacie. O kilku z nich, a także o problemach, które nie zostały poruszone podczas rozmów resortu z przedstawicielami rynku i ekspertami, rozmawiamy z Pawłem Barnikiem, doradcą podatkowym, członkiem zarządu Tributis Group.

Jaki będzie ostateczny kształt KSeF?

Zrównoważenie odpowiedzialności wystawcy i nabywcy w zakresie obowiązków KSeF?

Co w sytuacji awarii systemu?

Jakie problemy widzą doradcy podatkowi?

PCDK: Czekamy na ostateczny kształt nowelizacji ustawy o VAT, niemniej po briefing Ministerstwa Finansów wiemy już, że planowane jest dopuszczenie możliwości wystawiania faktur konsumenckich w KSeF. Konsument będzie miał dostęp do faktury w KSeF przez jej wydanie z kodem QR (tzw. dostęp anonimowy do faktury w KSeF). Na co zwrócić uwagę w tym zakresie?

Paweł Barnik: Uwzględniając sugestie wskazane przez Ministerstwo, faktycznie po apelach wielu branż, pozytywnie zaaprobowano, aby faktury tzw. konsumenckie mogły być wystawiane również w KSeF. Czyli zdecyduje o tym sam podatnik. Pozwoli to podjąć decyzję co do tego, czy wprowadzić tzw. dualizm fakturowania, czy jednak wszystkie transakcje będą dokumentowane poprzez KSeF – niezależnie od tego, czy nabywcą jest podmiot profesjonalny, czy właśnie konsument. Natomiast warto zauważyć, że Ministerstwo podkreśliło, iż możliwość wystawiania tego typu dokumentów w KSeF będzie z zastrzeżeniem, że dokument zostanie opatrzone kodem QR [tak aby zapewnić dostęp do takiej faktury dla konsumenta], dlatego tutaj należy poczekać na szczegóły.

PCDK: W trakcie konsultacji przedsiębiorcy zgłaszali problem z identyfikacją statusu nabywcy w fakturze. Zaproponowano zrównoważenie odpowiedzialności wystawcy i nabywcy w zakresie obowiązków KSeF. Jak można to rozumieć i czy to rozwiązanie będzie wystarczające?

P.B.: Jest to ciekawa propozycja, ale póki nie zostanie właściwie zredagowana w przepisach trudno jednoznacznie ocenić, czy faktycznie ta odpowiedzialność za pominięcie obowiązku wystawienia faktury w KSeF zostanie zrównoważona pomiędzy wystawcą a nabywcę. Na pewno kary po stronie wystawcy za pominięcie faktury w KSeF pozostaną. Natomiast Ministerstwo zasygnalizowało wprowadzenie po stronie nabywcy obowiązku tzw. „samoidentyfikacji”, czyli wymóg przedstawienia albo numeru VAT [gdy nabywca jest zarejestrowanym podatnikiem VAT – nieważne czy jest czynnym czy zwolnionym z VAT], albo NIP [w zakresie pozostałych podatników – podmiotów prowadzących działalność gospodarczą]. Samoidentyfika-

cja ma potwierdzać, że dany zakup jest właśnie realizowany w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Być może zmotywowanie takich podatników będzie większe, jeśli faktycznie dla celów uznania takich wydatków za koszt uzyskania przychodów – będą mieli wymóg posiadania faktury poprzez KSeF. Bądźmy szczerzy, trudno uznać ten element za zrównoważenie odpowiedzialności. W pewnym stopniu poza ukaraniem sprzedawcy ustawodawca będzie mógł ukarać również nabywcę.

PCDK: Czy po konsultacjach zaproponowano jakieś rozwiązania dotyczące problemów z wystawieniem faktury podczas awarii systemu lub rozwiązania dla osób wykluczonych cyfrowo?

P.B.: W tym aspekcie podano kilka propozycji. Po pierwsze, podatnicy podczas konsultacji zgłaszali dość słuszną uwagę, że dostrzegają problem z oceną sytuacji gdy wysła fakturę do KSeF i system ten nie potwierdzi jej skutecznego wystawienia [np. ulegnie awarii, zawieszeniu itp.]. Nie wiedzą, czy już [ewentualnie po jakim czasie] mogą wejść w tzw. tryb awaryjny, który zasadniczo umożliwia wystawienie faktury poza KSeF. Czy jednak system po pewnym czasie zatwierdzi pierwszą fakturę, co spowoduje, że w systemie będą funkcjonowały dwa dokumenty. Innymi słowy, czy brak odzewu ze strony KSeF, np. po minucie, dwóch, czy może po godzinie – jest już podstawą do zastosowania trybu awaryjnego. Dlatego Ministerstwo zaproponowało, że podatnik będzie miał uprawnienie do korzystania z tzw. systemu awaryjnego – niezależnie od tego, czy on faktycznie wystąpił, czy też nie. Oznacza to, że każdy podatnik będzie miał możliwość wystawiania tzw. faktur offline z kodem QR, ale z obowiązkiem wysłania ich do systemu KSeF następnego dnia roboczego. Pytanie tylko, czy faktycznie podatnicy będą korzystał z tego udogodnienia, bo jednak nadal istnieje ryzyko, że taka faktura nie zostanie terminowo dostana do KSeF, np. podatnik uczyni to drugiego, trzeciego dnia. Na marginesie należy jedynie zaznaczyć, że Ministerstwo zasygnalizowało, że rozwiązanie to będzie jedynie przejściowe.

Druga propozycja, która moim zdaniem wprowadzi chyba niepotrzebny chaos, to umożliwienie bardzo małym

podatnikom niestosowania KSeF. Według Ministerstwa dla tzw. podatników wykluczonych cyfrowo będzie możliwość wystawiania faktur papierowych, jeśli ich wartość nie przekroczy kwoty 450 zł, ale do łącznej sumy 10.000 zł w miesiącu. To rozwiązanie również będzie stosowane tylko w początkowym okresie wdrożenia KSeF. O ile jest ono dla takich podatników korzystne, o tyle będzie budziło wiele niepotrzebnych wątpliwości po stronie nabywców, którzy takie faktury (z pominięciem KSeF) otrzymają. Powstaje pytanie m.in. czy mogą taki dokument przyjąć, czy mogą z niego odliczyć podatek naliczony, itp.

PCDK: KSeF ma ograniczyć „papierologię”, nie będzie duplikatów, not korygujących, ale będą nowe formy dokumentów... Jak Pan sądzi czy kupujący nie będą mieli wątpliwości dużą ilością różnych form faktur, które mogą otrzymać?

P.B.: Tak, tu faktycznie można zauważyć, że kwestia, której Ministerstwo nie rozwiązało na ten moment, to „nawarstwienie” różnych form dokumentów, które kupujący może otrzymać po wprowadzeniu obowiązkowego KSeF. Przecież podatnicy, jeśli otrzymają fakturę poza systemem KSeF, na pewno będą mieli wątpliwości co do możliwości odliczenia podatku naliczonego albo w ogóle zasadności przyjęcia takiego dokumentu. Wielokrotnie wskazywałem podczas moich szkoleń, ile możliwych wersji dokumentów powinni spodziewać się kupujący po wejściu obowiązkowego KSeF. Dla mnie, czy dla księgowych, jest to już dość bogata paleta, nie mówiąc już o zwykłym pracowniku, który jedynie reprezentuje przedsiębiorcę podczas zakupu towarów lub usług. Tu potrzebne są jasne i precyzyjne wyjaśnienia Ministerstwa Finansów, najlepiej jeszcze przed wejściem obowiązkowego KSeF w życie. W wyjaśnieniach Ministerstwo powinno jednoznacznie wskazać, że po stronie nabywcy rodzaj dokumentu nie powinien mieć znaczenia z punktu widzenia odliczenia podatku naliczonego.

PCDK: Czy po ostatnim spotkaniu konsultacyjnym widzi Pan jeszcze jakieś problemy, które nie zostały poruszone?

P.B.: Tematyka KSeF jest dość skomplikowanym obszarem, stąd podczas konsultacji podatnicy podnosili wiele wąpli-

wości w zakresie jego wdrożenia (jako systemu obowiązkowego). Dlatego wydaje się, że powinniśmy poczekać na ostateczny kształt nowelizacji – dopiero wtedy będzie można ocenić, czy postulaty podatników zostały faktycznie uwzględnione.

To czego nie dostrzegłem podczas konsultacji, a co nadal budzi moje wątpliwości, to m.in. połączenie KSeF z PEF. Tutaj nadal nie wiadomo, jak połączenie to ma wyglądać, jak faktury wystawione w KSeF będą przesyłane do jednostek sektora finansów publicznych (które to podmioty stosują również PEF).

Druga bardzo istotna kwestia to okoliczność, że na horyzoncie jest nowelizacja przepisów Dyrektywy 112, które mają prowadzić obowiązkowe fakturowanie elektroniczne w całej Unii Europejskiej. Gdy akt unijny zostanie ostatecznie zatwierdzony, nasz rodzimy KSeF będzie wymagał modyfikacji (oby tylko), czyli znowu zmiany dla podatników oraz dodatkowe koszty z tym związane.

Dodatkowo nie rozumiem, dlaczego docelowo z systemu mają zniknąć faktury emitowane z kas rejestrujących czy tzw. faktury uproszczone w postaci paragonów z NIP – Ministerstwo mogło pozostawić te dokumenty w obrocie. Byłoby to zdecydowane ułatwienie po stronie większych sieci handlowych, jak i po stronie nabywców.

Niestety mimo, że KSeF docelowo może okazać się systemem dość funkcjonalnym dla podatników, to przez fakt wprowadzenia wielu zastrzeżeń, wyjątków, przepisów przejściowych, jak i odroczenia stosowania niektórych regulacji – będzie bardzo skomplikowanym narzędziem i przez kilka najbliższych lat może okazać się koszmarem dla podatników. A można było pozostawić gestię wystawiania i przesyłania faktur nadal na linii sprzedawca – nabywca i zobowiązać podatników do przesyłania faktur post factum do organów podatkowych – tak jak ma to miejsce w przypadku JPK. Niestety Ministerstwo kategorycznie takie postulaty odrzuciło, więc musimy się przyzwyczaić do tego, że KSeF docelowo wejdzie w życie, przy czym warto zauważyć, że termin obowiązkowego korzystania z systemu zostanie ostatecznie podany na przełomie kwietnia i maja tego roku.

Wybrane zmiany/udogodnienia w KSeF

Ministerstwo Finansów (MF) zaprezentowało główne założenia zmian w systemie. Proponuje m.in. ujednoczenie terminu wdrożenia obowiązkowego KSeF dla wszystkich podatników oraz dopuszczenie możliwości wystawiania faktur konsumenckich w KSeF.

MF zakłada udostępnienie wszystkim podatnikom możliwości wystawiania elektronicznych faktur „offline” poza KSeF z kodem QR i wprowadzania ich do KSeF następnego dnia roboczego. Planowane jest odroczenie wprowadzenia kar za niestosowanie KSeF. Odroczone zostanie też obowiązek podania numeru KSeF w płatnościach oraz na fakturach wystawianych z kas rejestrujących i paragonach z NIP. W maju 2024 r. urzędy skarbowe w całym kraju rozpoczną szkolenia dla przedsiębiorców.

Wybrane zmiany/udogodnienia w KSeF po konsultacjach MF

- Odroczenie obowiązku podania numeru KSeF w płatnościach, w tym dla Mechanizmu Podzielonej Płatności, ma dać przedsiębiorcom więcej czasu na dostosowanie systemów IT do KSeF.
- Zaproponowane zostaną dodatkowe odroczenie dla faktur wystawianych z kasy rejestrującej i paragonów z NIP, uznanych za faktury.
- W okresie przejściowym dla wszystkich podatników wprowadzona zostanie opcja wystawiania elektronicznych faktur „offline” poza KSeF z kodem QR i wprowadzania ich do KSeF następnego dnia roboczego. Tym samym zliberalizowany zostanie obowiązek KSeF w początkowym okresie funkcjonowania systemu obowiązkowego.
- Odpowiadając na wątpliwości i postulaty dotyczące sposobu postępowania z tzw. fakturą konsumencką, planowane jest dopuszczenie możliwości wystawiania takich faktur w KSeF. Konsument będzie miał dostęp do faktury w KSeF przez jej wydanie z kodem QR (tzw. dostęp anonimowy do faktury w KSeF).
- W trakcie konsultacji przedsiębiorcy zgłaszali problem z identyfikacją statusu nabywcy w fakturze. Dlatego zaproponowano zrównoważenie odpowiedzialności wystawcy i nabywcy w zakresie obowiązków KSeF.
- Usunięty zostanie też sygnalizowany problem wystawcy w ustaleniu, czy ma obowiązek wystawić w KSeF fakturę dla podatnika zwolnionego z VAT.
- Wprowadzona zostanie „samoidentyfikacja” nabywcy dla potrzeb wystawienia przez dostawcę faktury w KSeF.
- Podatnicy zwolnieni z VAT będą zobowiązani podawać na fakturach numer VAT (gdy są zarejestrowani dla potrzeb VAT) lub NIP (pozostali), jeśli dokonują zakupów na potrzeby działalności gospodarczej.
- W reakcji na zgłoszenia dotyczące braku możliwości przesyłania załączników przez KSeF umożliwiające dodawanie załączników do faktury za media, usługi telekomunikacyjne i inne „zbiornicze”. W okresie niezbędnym do dostosowania rozwiązań, zapewnione zostaną dodatkowe odroczenie obowiązku stosowania KSeF dla faktur za takie czynności.
- Umożliwione zostanie wcześniejsze generowanie oraz pobór certyfikatów nabywcy do faktur wystawianych w okresie awarii i offline.
- W początkowym okresie wdrożenia KSeF przewidziano uproszczenie dla podatników „wykluczonych cyfrowo”. W okresie przejściowym będzie możliwość stosowania faktur papierowych przez podatników, u których wdrożenie KSeF może być problematyczne, a skala i wartość wystawianych faktur jest niewielka. Proponowane rozwiązanie dotyczy sytuacji, gdy żadna z wystawianych u takich podatników faktur nie przekracza kwoty 450 zł, do sumy wartości 10 tys. zł miesięcznie.
- Odroczone zostanie nakładanie kar za niestosowanie KSeF. Złagodzi to skutki błędów przedsiębiorców w początkowym okresie działania systemu w wersji obowiązkowej.

Wynik konsultacji KSeF – proponowane zmiany można podejrzeć w załączonym pliku niżej.

Aktualizacja 03.04 - MF zaprasza do kolejnych konsultacji. Uwagi i opinie można zgłaszać do 19 kwietnia 2024 r. na adres: sekretariat.pt@mf.gov.pl

Czy pracodawca może stracić auto, gdy pracownik prowadzi pod wpływem?

W związku z nowelizacją kodeksu karnego z dnia 14 marca 2024 r. powstaje pytanie, czy pracodawca może stracić samochód, który jego pracownik prowadził pod wpływem alkoholu?

Warto wskazać, że wskutek ostatniej nowelizacji prawa karnego do porządku prawnego weszła nowa instytucja, czyli przypadek pojazdu mechanicznego, którego kierowca w ruchu lądowym dopuścił się określonych czynów.

Przepadek orzeka się w wypadkach wskazanych w ustawie. Pierwszy z tych wypadków to orzekanie na podstawie art. 178 §3 k.k. Drugi przypadek, w którym można orzec przypadek pojazdu, jest określony w nowo wprowadzonym art. 178a §5 k.k.

Przepadek orzeka się w wypadkach wskazanych w ustawie. Pierwszy z tych wypadków to orzekanie na podstawie art. 178 §3 k.k.; w tym wypadku sąd orzeka przypadek, jeżeli zawartość alkoholu w organizmie sprawcy wypadku drogowego była wyższa niż 1 promil we krwi lub 0,5 mg/dm³ w wydychanym powietrzu albo prowadziła do takiego stężenia.

Drugi przypadek, w którym można orzec przypadek pojazdu, jest określony w nowo wprowadzonym art. 178a §5 k.k. i dotyczy prowadzenia w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym przez sprawcę znajdującego się w stanie nietrzeźwości, w którym stężenie alkoholu w jego organizmie było nie mniejsze niż 1,5 promila we krwi lub 0,75

mg/dm³ w wydychanym powietrzu albo prowadziło do takiego stężenia.

Co do zasady wypadek pojazdu jest obligatoryjny. Od tej zasady są jednak wyjątki i np. sąd nie może orzec wypadek pojazdu, jeżeli stanowi on współwłasności również innych osób. Wypadku nie będzie można więc orzec, gdy pojazd stanowi współwłasność małżonków, a tak jest w większości przypadków nawet, gdy tylko jeden z nich jest wpisany jako właściciel w dowodzie rejestracyjnym. Nie będzie można również orzec wypadku pojazdu, który stanowi przedmiot umowy leasingu czy najmu krótkoterminowego, gdyż w takich przypadkach pojazd nie będzie stanowił własności sprawcy, tylko finansującego w umowie leasingu albo wynajmującego w umowie najmu. Nie będzie również możliwości orzeczenia wypadku pojazdu w sytuacji, gdy sprawca co prawda będzie jego właścicielem w chwili popełnienia czynu, ale po jego popełnieniu, a przed wydaniem orzeczenia o wypadku dokona zbycia tego pojazdu na rzecz osoby trzeciej, np. w drodze umowy sprzedaży lub darowizny. I analogicznie nie będzie możliwości orzeczenia wypadku w przypadku, gdy sprawca nabędzie pojazd już po popełnieniu przestępstwa. W takich sytuacjach sąd nie będzie mógł orzec wypadku pojazdu, ale orzeknie wypadek równowartości pojazdu, czyli orzeknie, że zamiast utraty pojazdu mamy zapłacić dodatkową karę pieniężną o jego wartości.

Ostatnim z wyjątków, w których sąd nie będzie mógł orzec

wypadku pojazdu, będzie sytuacja, w której sprawca prowadził niestanowiący jego własności pojazd mechaniczny wykonując czynności zawodowe lub służbowe polegające na prowadzeniu pojazdu na rzecz pracodawcy. W takim wypadku sąd orzeka nawiązkę w wysokości co najmniej 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Wbrew zatem szerzącym się w internecie fake newsom nie w każdym przypadku pijany kierowca będzie tracił prowadzony pojazd mechaniczny. W zasadzie będzie go tracił tylko wtedy, gdy był jego wyłącznym właścicielem w czasie popełnienia czynu i w czasie orzekania wypadku. Jeżeli pijanym kierowcą będzie nasz pracownik, sąd nie będzie mógł orzec wypadku naszego pojazdu, lecz nałoży na sprawcę obowiązek zapłaty nawiązki na rzecz odpowiedniego funduszu. Pracodawcy nie muszą więc się obawiać, że stracą swoje mienie służbowe za błędy pracownika, ale jednak powinni pamiętać, by tych ostatnich dobrze selekcjonować i nie wyjść ostatecznie „jak Zabłocki na mydle”.

Marcin Pancer

Radca prawny specjalizujący się w kompleksowej obsłudze przedsiębiorców. Zajmuje się prawem podatkowym, w szczególności podatkiem dochodowym i podatkiem od towarów i usług. Na co dzień zajmuje się również sprawami frankowymi i prowadzeniem sporów z instytucjami finansowymi, a także reprezentowaniem przedsiębiorców w sporach z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Wiosenna Szkoła Wyjazdowa

Zapraszamy na szkolenia ESG,
podatkowe, kadrowe, finansowe

Sopot, Iława, Kazimierz Dolny

[zobacz dostępne szkolenia](#)

ŚWIADCZENIE REHABILITACYJNE – ZASADY PRYZNAWANIA I DYSPONOWANIA

Świadczenie rehabilitacyjne jest świadczeniem finansowym ściśle powiązaniem z chorobą ubezpieczonego i wypłacanym z ubezpieczenia chorobowego w czasie jego okresowej niezdolności do pracy. Celem przyznania ubezpieczonemu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego jest dokończenie procesu jego leczenia oraz rehabilitacji leczniczej i jednocześnie dostarczenie środków utrzymania stanowiących zabezpieczenie materialne ubezpieczonego, który z powodu choroby i wyczerpania prawa do zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy.



Nabycie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego

Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa [Dz. U. z 2023 r. poz. 2780], ubezpieczony nabywa prawo do świadczenia rehabilitacyjnego, jeśli zostaną spełnione łącznie następujące warunki:

- nastąpiło wyczerpanie okresu zasiłkowego,
- ubezpieczony po wyczerpaniu okresu zasiłkowego jest nadal niezdolny do pracy,
- istnieje rokowanie odzyskania zdolności do pracy w wyniku dalszego leczenia lub rehabilitacji leczniczej.

Co ważne, jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 2.02.2016 r., sygn. akt III UZP 16/15, „niezdolność do pracy oceniana jako przesłanka nabycia prawa, zarówno do zasiłku chorobowego, jak i do świadczenia rehabilitacyjnego, musi dotyczyć pracy [stanowiska], w zakresie której została orzeczona, a nie do jakiegokolwiek innej pracy”.

Warto podkreślić, iż w przypadku ustalenia, że dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza ubezpieczonego nie rokują na odzyskanie przez niego zdolności do pracy, może on wystąpić o przyznanie renty z tytułu całkowitej i stałej niezdolności do pracy – o ile spełni przesłanki do jej przyznania. Oznacza to, że świadczenie rehabilitacyjne wiąże się wyłącznie z czasową niezdolnością do wykonywania pracy.

Okres, na jaki może być przyznane świadczenie rehabilitacyjne

Świadczenie rehabilitacyjne jest przy-

znawane ubezpieczonemu na okres niezbędny do odzyskania zdolności do pracy, jednak nie dłużej niż na okres 12 miesięcy. W praktyce, prawo do świadczenia rehabilitacyjnego przyznawane jest najpierw na okres krótszy niż 12 miesięcy, np. 6 miesięcy, a potem – jeśli ubezpieczony nie odzyskał zdolności do pracy w tym czasie, ale rokuje na jej odzyskanie, na kolejny okres, np. na 3 miesiące lub 6 miesięcy.

Jeżeli natomiast lekarz orzecznik uzna, że stan zdrowia ubezpieczonego nie rokuje na odzyskanie zdolności do pracy, może wówczas orzec o niezdolności do pracy lub o konieczności przekwalifikowania zawodowego.

Na marginesie warto zaznaczyć, że ustawa z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa nie zawiera definicji zdolności i niezdolności do pracy. Należy więc posiłkować się w tym zakresie orzecznictwem sądów powszechnych. Np. w uchwale z dnia 02.02.2016 r., sygn. akt III UZP 16/15, Sąd Najwyższy wskazał, że [...] wobec tego, iż niezdolność do pracy nie jest cechą choroby, tj. nie oznacza jej natężenia, ale jest rodzajem wpływu stanu zdrowia na zdolność do pracy, ocena, że stan zdrowia wpływa na zdolność do świadczenia pracy musi być dokonywana z uwzględnieniem rodzaju pracy wykonywanej przez ubezpieczonego”.

Od orzeczenia lekarza orzecznika, ubezpieczonemu przysługuje prawo do wniesienia sprzeciwu do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w terminie 14 dni od dnia doręczenia mu tego orzeczenia. W razie nieuwzględnienia sprzeciwu ubezpie-

czonego przez ZUS, ubezpieczony odwołać się do sądu orzekającego w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Wysokość świadczenia rehabilitacyjnego

Wysokość świadczenia rehabilitacyjnego wynosi 90% podstawy wymiaru zasiłku chorobowego przez pierwsze trzy miesiące pobierania tego świadczenia, a przez dalszy okres - 75% podstawy wymiaru. W przypadku gdy niezdolność do pracy przypada w okresie ciąży, świadczenie wypłacane jest w wysokości 100 proc. podstawy wymiaru zasiłku chorobowego

Kiedy świadczenie rehabilitacyjne nie przysługuje

Zgodnie z art. 18 ust. 7 i ust. 8 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, świadczenie rehabilitacyjne nie przysługuje m.in. osobom uprawnionym do:

- emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy,
- zasiłku dla bezrobotnych,
- zasiłku przedemerytalnego,
- świadczenia przedemerytalnego.

Katarzyna Pałucka

Prawnik, specjalista w zakresie HR. Ukończyła studia wyższe na kierunku prawo, na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego; swoje wykształcenie uzupełniła na studiach podyplomowych z zakresu ZZZ i na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Łódzkiego.

„Nadpracowanie” wyjścia prywatnego – stanowisko Głównego Inspektora Pracy

Wyjścia prywatne dość często stanowią kwestię sporną pomiędzy pracodawcami i pracownikami. Sprawdzamy prawo i stanowiska organów kontrolnych wydane w tym zakresie.

Do wyjść prywatnych odnosi się art. 1512 Kodeksu pracy, zgodnie z którym nie stanowi pracy w godzinach nadliczbowych czas odpracowania zwolnienia od pracy, udzielonego pracownikowi na jego pisemny wniosek, w celu załatwienia spraw osobistych. W dotychczasowej praktyce przyjęto więc, że odpracowanie wyjścia prywatnego, do którego wprost odnosi się ww. przepis Kodeksu pracy, powinno mieć miejsce po takim wyjściu, a nie przed. Takie podejście – uwzględniające kolejność zdarzeń - pozwoliło przede wszystkim na rozróżnienie pomiędzy wyjściem prywatnym i jego odpracowaniem, a pracą w godzinach nadliczbowych i odbiorem z tego tytułu czasu wolnego od pracy:

- wyjście prywatne - najpierw ma miejsce wyjście w celu załatwienia spraw osobistych, a dopiero potem, tj. w tym samym dniu lub w kolejnych, następowało odpracowanie takiego wyjścia, które zgodnie z przepisem nie stanowi pracy w godzinach nadliczbowych;
- praca w godzinach nadliczbowych - najpierw wykonana zostaje dodatkowa praca, a dopiero potem udzielany jest pracownikowi na wniosek lub bez wniosku czas wolny kompensujący tą dodatkową pracę.

Zgodnie ze stanowiskiem wydanym przez Głównego Inspektora Pracy w dniu 22 lutego 2024 r. w sprawie odpracowywania wyjścia prywatnego oraz czasu pracy osoby

z orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności [UNP:GIP-24-48686, GIPG-BI.0701.3.2024.3], nadpracowanie wyjścia prywatnego jest możliwe, nawet jeśli taka interpretacja jest sprzeczna z literalnym brzmieniem art. 1511 Kodeksu pracy. Zdaniem GIP, za słusznością tej interpretacji przemawia jej propracowniczy charakter.

Stanowisko Głównego Inspektora Pracy z 22 lutego 2024 r. w sprawie odpracowywania wyjścia prywatnego oraz czasu pracy osoby z orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności (UNP:GIP-24-48686, GIP-GBI.0701.3.2024.3):

[...] Artykuł 151 par. 21 k.p. dopuszcza odpracowywanie przez pracownika czasu zwolnienia od pracy, udzielonego pracownikowi w celu załatwienia spraw osobistych [tzw. „prywatne wyjście”], przy czym czas odpracowania tego zwolnienia od pracy nie stanowił będzie pracy w godzinach nadliczbowych.

Odpracowanie czasu prywatnego wyjścia może mieć miejsce zarówno w tym samym dniu, w którym pracownik zwolnił się z pracy w celu załatwienia spraw osobistych, jak też w innym dniu niż ten, w ramach którego pracownik zwolnił się z pracy. Czas odpracowania uprzednio udzielonego pracownikowi zwolnienia z części dnia pracy, nie będzie stanowił, w takim przypadku, pracy nadliczbowej.

Choć literalne brzmienie ww. przepisu wskazuje, że odpracowanie czasu prywatnego wyjścia powinno nastąpić dopiero po dniu, w którym miało

ono miejsce, nie ma jednak przeszkód prawnych, by uznać za prawidłowe odpracowanie prywatnego wyjścia, zanim to wyjście nastąpiło. Niemniej taka sytuacja może spowodować pewne komplikacje, w przypadku gdyby pracownik najpierw odpracował czas prywatnego wyjścia, a następnie z niego nie skorzystał. W takim przypadku powstanie bowiem praca w godzinach nadliczbowych, którą pracodawca będzie zobowiązany odpowiednio zrekompensować.

Jednocześnie jednak zdaniem Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, „poza wymogiem, aby udzielenie zwolnienia od pracy w celu załatwienia spraw osobistych nastąpiło na piśmie, przepis ten nie odnosi się i nie reguluje zasad i warunków udzielania tego zwolnienia od pracy, a także zasad i warunków jego odpracowywania. Kwestie te mogą być przedmiotem regulacji wewnętrzzakładowych [...] lub też mogą być ustalane każdorazowo na mocy porozumienia między pracodawcą a pracownikiem [...]”.

Katarzyna Pałucka

Prawnik, specjalista w zakresie HR. Ukończyła studia wyższe na kierunku prawo, na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego; swoje wykształcenie uzupełniła na studiach podyplomowych z zakresu ZZZ i na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Łódzkiego.

Ochrona pracownika odbywającego dobrowolną służbę wojskową

Zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2022 r. [Dz. U. z 2022 r. poz. 2305, z późn. zm.] o obronie Ojczyzny, pracownicy powołani do służby wojskowej oraz pracownicy odbywający służbę wojskową korzystają ze szczególnych uprawnień pracowniczych, przede wszystkim tych mających na celu ochronę trwałości stosunku pracy.

Pracownik powołany do służby wojskowej

Pracownik powołany do pełnienia zasadniczej służby wojskowej korzysta z ochrony trwałości stosunku pracy, co oznacza, że pracodawca nie może rozwiązać z nim stosunku pracy w drodze wypowiedzenia. Rozwiązanie stosunku pracy w tym trybie możliwe jest tylko za zgodą pracownika.

Zakaz ten nie jest jednak bezwzględny. Albowiem zgoda pracownika na rozwiązanie umowy o pracę nie jest wymagana przy umowach o pracę zawartych na okres próbny lub na czas określony nie dłuższy niż 12 miesięcy. Ponadto, pracodawca może rozwiązać z pracownikiem stosunek pracy z winy pracownika bez zachowania okresu wypowiedzenia oraz w przypadku ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy.

Co ważne, jeżeli okres wypowiedzenia umowy o pracę upływa po dniu powołania pracownika do służby, to oświadczenie pracodawcy o wypowiedzeniu staje się bezskuteczne, bez względu na to, która strona stosunku pracy wystąpiła z wnioskiem o jego rozwiązanie w tym trybie.

Pracownik odbywającym służbę wojskową

W myśl ustawy, pracownik w czasie pełnienia dobrowolnej zasadniczej służby wojskowej realizuje:

- szkolenie podstawowe w wymiarze do 28 dni zakończone przysięgą wojskową i wydaniem książeczki wojskowej;
- szkolenie specjalistyczne połączone z wykonywaniem obowiązków na stanowisku służbowym w wymiarze do 11 miesięcy.
- w razie konieczności rozwiązania przez pracodawcę stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

Pozostałe uprawnienia w zakresie stosunku pracy

Na czas trwania szkolenia w ramach dobrowolnej zasadniczej służby wojskowej pracodawca udziela pracownikowi urlopu bezpłatnego. Co więcej, okres dobrowolnej zasadniczej służby wojskowej wlicza się pracownikowi do okresu zatrudnienia - w rozumieniu przepisów prawa pracy, od którego uzależnione są uprawnienia pracownicze, np. długość okresu wypowiedzenia umowy o pracę czy wymiar urlopu wypoczynkowego.

Ponadto, osoby, które odbyły dobrowolną zasadniczą służbę wojskową, korzystają z pierwszeństwa w zatrudnieniu w urzędach administracji publicznej.

Przynależność do związków zawodowych

Żołnierze dobrowolnej zasadniczej służby wojskowej nie mogą:

- w przypadku umów o pracę zawartych na okres próbny albo na czas określony nie dłuższy niż 24 miesiące,
- w przypadku ogłoszenia upadłości lub likwidacji zakładu pracy,
- w razie rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika,
- tworzyć związków zawodowych,
- wstępować do związków zawodowych,
- brać udziału w działalności związków zawodowych, których byli członkami w chwili powołania do służby.

Przygotowanie zawodowe dorosłych

Przygotowanie zawodowe dorosłych ma na celu uzyskanie przez uczestników kwalifikacji lub umiejętności praktycznych, niezbędnych do wykonywania zadań zawodowych. Realizowane jest u pracodawców. Czas zajęć nie może przekraczać 8 godzin zegarowych dziennie oraz 40 godzin zegarowych tygodniowo i może się odbywać w jednej z dwóch form:

1. praktycznej nauki zawodu dorosłych – która umożliwia przystąpienie do egzaminu zawodowego lub egzaminu czeladniczego albo

2. przyuczenia do pracy dorosłych - którego celem jest zdobycie wybranych kwalifikacji zawodowych lub umiejętności, niezbędnych do wykonywania określonych zadań zawodowych.

Praktyczna nauka zawodu:

- trwa od 6 do 12 miesięcy,
- program uwzględnia wymagania określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego lub standardy wymagań będące podstawą przeprowadzania egzaminu czeladniczego,
- kończy się egzaminem zawodowym przeprowadzanym przez okręgową komisję egzaminacyjną, lub egzaminem czeladniczym przeprowadzanym przez komisje egzaminacyjne izb rzemieślniczych, egzaminu mistrzowskiego

oraz egzaminu sprawdzającego, przeprowadzanych przez komisje egzaminacyjne izb rzemieślniczych,

- uczestnik praktycznej nauki zawodu dorosłych, który zdał odpowiednio egzamin zawodowy lub egzamin czeladniczy, z wynikiem pozytywnym, otrzymuje odpowiednio certyfikat kwalifikacji zawodowej lub dyplom zawodowy albo świadectwo czeladnicze.

Przyuczenie do pracy dorosłych:

- trwa od 3 do 6 miesięcy,
- program uwzględnia standardy kwalifikacji zawodowych dostępne w bazach danych prowadzonych przez ministra właściwego do spraw pracy lub wymagania w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego,
- kończy się egzaminem sprawdzającym przeprowadzanym przez komisję egzaminacyjną izby rzemieślniczej, instytucję szkoleniową wpisaną do rejestru prowadzonego przez wo-

jewódzki urząd pracy lub inną instytucję uprawnioną do przeprowadzania egzaminów wskazaną przez starostę,

- przyuczenie do pracy dorosłych może kończyć się egzaminem zawodowym przeprowadzanym przez okręgową komisję egzaminacyjną, jeżeli program przyuczenia do pracy uwzględnia wymagania określone w podstawie programowej kształcenia w danym zawodzie szkolnictwa branżowego,
- uczestnik przyuczenia do pracy dorosłych, który zdał egzamin sprawdzający - otrzymuje zaświadczenie potwierdzające nabyte umiejętności; uczestnik który zdał egzamin potwierdzający - otrzymuje certyfikat kwalifikacji zawodowej

Dla kogo przygotowanie zawodowe dorosłych?

Na przygotowanie zawodowe dorosłych może zostać skierowana każda osoba bezrobotna, która złoży stosowny wniosek do powiatowego urzędu pracy każda osoba bezrobot-

na, a także osoby, które:

- otrzymują świadczenie socjalne przysługujące na urlopie górniczym lub górniczy zasiłek socjalny, określone w odrębnych przepisach,
- uczestniczą w zajęciach w centrum integracji społecznej lub indywidualnym programie integracji, o którym mowa w przepisach o pomocy społecznej,
- są żołnierzami rezerwy,
- pobierają rentę szkoleniową,
- pobierają świadczenie szkoleniowe.

Uprawnienia uczestnika przygotowania zawodowego dorosłych

Podczas odbywania przygotowania zawodowego dorosłych uczestnikowi przysługuje stypendium w wysokości 120% kwoty zasiłku dla bezrobotnych (za okres, w którym wypłacane jest stypendium, zasiłek nie przysługuje), przy czym okres pobierania stypendium wlicza się do okresu pracy wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz okresów składkowych.

Podczas odbywania przygotowania zawodowego dorosłych jego uczestnik ma prawo do 2 dni wolnych za każde 30 dni kalendarzowych odbywania przygotowania zawodowego, za które przysługuje stypendium. Stypendium przysługuje również za okres udokumentowanej zaświadczeniem lekarskim niezdolności do pracy,

nie przysługuje zaś za okres nieusprawiedliwionych nieobecności.

W przypadku, gdy uczestnik przygotowania zawodowego dorosłych przerwie program tego przygotowania lub nie przystąpi do egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie, egzaminu czeladniczego lub egzaminu sprawdzającego, jest obowiązany do zwrotu kosztów tego przygotowania. Wyjątek stanowi sytuacja, gdy powodem przerwania lub nieprzystąpienia do egzaminu jest podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej

Starosta może również sfinansować koszty przejazdu do miejsca odbywania przygotowania zawodowego, a także koszty zakwaterowania, jeśli przygotowanie zawodowe dorosłych odbywa się w miejscowości innej niż miejsce zamieszkania.

Bezrobotny posiadający co najmniej jedno dziecko do 6 roku życia lub co najmniej jedno dziecko niepełnosprawne do 18 roku życia, odbywający przygotowanie zawodowe dorosłych, może ubiegać się o refundację kosztów opieki nad dzieckiem lub dziećmi do lat 7 lub opieki nad osobą zależną w trakcie odbywania tego przygotowania, pod warunkiem:

- wcześniejszego uzgodnienia,
- nieprzekroczenia miesięcznie kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz
- po udokumentowaniu poniesionych kosztów



Starosta może również sfinansować koszty przejazdu do miejsca odbywania przygotowania zawodowego, a także koszty zakwaterowania, jeśli przygotowanie zawodowe dorosłych odbywa się w miejscowości innej niż miejsce zamieszkania.

Katarzyna Pałucka

Prawnik, specjalista w zakresie HR. Ukończyła studia wyższe na kierunku prawo, na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego; swoje wykształcenie uzupełniła na studiach podyplomowych z zakresu ZZL i na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Łódzkiego.

WDRAŻANIE TAKSONOMII UE – KONSULTACJE RESORTU Z PRZEDSIĘBIORCAMI

Ministerstwo Rozwoju i Technologii [MRiT] zaprasza do wzięcia udziału w ankiecie dotyczącej interpretacji kryteriów Taksonomii UE dla sektora budownictwa i nieruchomości. Pytania można zadawać do 5 maja br. Zostaną one wykorzystane w pracach Grupy Roboczej ds. stosowania Taksonomii UE prowadzonej przez Ministerstwo Rozwoju i Technologii.

Taksonomia UE to potoczna nazwa rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady [UE] 2020/852 z 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje. Przepisy zakładają zwiększenie poziomu ochrony środowiska poprzez przekierowanie kapitału z inwestycji szkodzących środowisku na bardziej ekologiczne alternatywy. Grupa Robocza ds. stosowania Taksonomii UE postawiła sobie cel przełożenia technicznego języka rozporządzenia [UE] 2020/852 ws. ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje i wymogów, które z niego wynikają na praktyczne wskazówki i odpowiedzi dla przedsiębiorców. Ostatnie spotkanie odbyło

się 29 lutego 2024 r. Miało ono na celu omówienie sposobu dalszego działania Grupy Roboczej oraz zakresu prac do podjęcia w 2024 r. Przedstawiono koncepcję prac zespołu ds. minimalnych gwarancji oraz zespołu ds. interpretacji kryteriów technicznych Taksonomii UE dla budownictwa i nieruchomości. Omówiono przewodnik Komisji Europejskiej po Taksonomii UE z czerwca 2023 r. – eksperci zgodzili się, że opublikowanie polskiego tłumaczenia przewodnika będzie pomocne dla podmiotów mierzących się z wyzwaniem badania kwalifikowalności i zgodności działalności gospodarczej z wymogami Taksonomii UE. Ponadto, przedstawicielka Ministerstwa Finansów przedstawiła

aktualny stan prac nad Mapą Drogową Zrównoważonych Finansów oraz informacje nt. przyszłości polskiej Platformy Zrównoważonych Finansów. Grupa ustaliła, że w 2024 r. eksperci zajmą się opracowaniem dokumentu z najczęściej zadawanymi pytaniami i odpowiedziami (typu FAQ) w kontekście interpretacji tzw. technicznych kryteriów kwalifikacji dla szeregu działalności związanych z budownictwem i nieruchomościami. Przepisy wynikają z rozporządzenia delegowanego [UE] 2021/2139 oraz rozporządzenia delegowanego [UE] 2023/2486.

Pomocna w rozwoju prac ma być też wspomniana ankieta. Pytania można zadawać za jej pomocą do 5 maja 2024 r. TUTAJ



ZIELONE ŚWIATŁO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO DLA NOWEJ USTAWY O NALEŻYTEJ STARANNOŚCI W DZIAŁANIACH ŚRODOWISKOWYCH

Komisja Prawna Parlamentu Europejskiego zatwierdziła uzgodniony z rządami UE projekt ustawy ds. należytej staranności w zakresie zrównoważonego rozwoju przedsiębiorstw [Dyrektywa [UE] 2019/1937].

Posłowie do Parlamentu Europejskiego z Komisji Prawnej 15.03.br. przyjęli 20 głosami za, 4 przeciw i przy braku wstrzymujących się nowe tak zwane zasady „należytej staranności”, zobowiązujące firmy do łagodzenia niekorzystnego wpływu ich działalności na prawa człowieka i środowisko, w tym niewolnictwa i pracy dzieci, wyzysk pracowniczy, utratę różnorodności biologicznej, zanieczyszczenie i niszczenie dziedzictwa naturalnego.

Wymóg zapobiegania, eliminowania lub łagodzenia negatywnych skutków tych działań dotyczy także partnerów wyższego szczebla przedsiębiorstw zajmujących się projektowaniem, produkcją, transportem i dostawami oraz partnerów niższego szczebla, w tym zajmujących się dystrybucją, transportem i magazynowaniem.

Zakres i plan przejścia

Przepisy będą miały zastosowanie do spółek z UE i spoza UE oraz spółek dominujących zatrudniających ponad 1000 pracowników i osiągających obrót przekraczający 450 mln

euro, a także do francyz o obrotach przekraczających 80 mln euro, jeżeli co najmniej 22,5 mln zostało wygenerowanych z tantiem.

Przedsiębiorstwa będą również musiały włączyć zasadę należytej staranności do swoich polityk i systemów zarządzania ryzykiem oraz przyjąć i wdrożyć plan przejściowy zapewniający zgodność ich modelu biznesowego z limitem globalnego ocieplenia wynoszącym 1,5°C zgodnie z Porozumieniem paryskim.

Plan przejścia powinien obejmować określone w czasie cele przedsiębiorstwa w zakresie zmiany klimatu, kluczowe działania dotyczące sposobu ich osiągnięcia oraz wyjaśnienie, w tym liczby, jakie inwestycje są niezbędne do wdrożenia planu.

Odpowiedzialność cywilna i kary

Firmy poniosą odpowiedzialność, jeśli nie dopełnią swoich obowiązków w zakresie należytej staranności i będą musiały wypłacić swoim ofiarom pełne odszkodowanie. Będą także musiały przyjąć mechanizmy składania skarg i współpracować

z osobami i społecznościami, na które ich działania mają negatywny wpływ.

Państwa członkowskie wyznaczą organ nadzorczy odpowiedzialny za monitorowanie, prowadzenie dochodzeń i nakładanie kar na przedsiębiorstwa nieprzestrzegające przepisów. Mogą one obejmować kary w wysokości do 5% światowego obrotu netto firmy. Spółki zagraniczne będą zobowiązane do wyznaczenia swojego upoważnionego przedstawiciela z siedzibą w państwie członkowskim, w którym działają.

Będzie on w ich imieniu komunikował się z organami nadzorczymi w sprawie dochowania należytej staranności. Komisja utworzy ponadto Europejską Sieć Organów Nadzorczych w celu wspierania współpracy między organami nadzorczymi.

Po formalnym zatwierdzeniu przez Parlament Europejski i państwa członkowskie dyrektywa wejdzie w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym UE.

Partnerzy merytoryczni

The logo for HRhelper, featuring the letters 'HR' in a bold, black, sans-serif font, followed by the word 'helper' in a black, italicized, sans-serif font.

HRhelper

The logo for MonitorCDK, with the word 'MONITOR' in a large, black, sans-serif font above the word 'CDK' in a smaller, black, sans-serif font. The text is positioned on a pink triangular background.

MONITOR
CDK

Wydawca

The logo for PCDK, consisting of the letters 'PCDK' in a bold, white, sans-serif font on a black rectangular background.

PCDK

Redakcja ma prawo po uzgodnieniu z autorami do skrótów publikacji i wprowadzania zmian stylistycznych.

Autor wyraża zgodę na wyłączne przeniesienie praw autorskich i wydawniczych dotyczących artykułów publikowanych w miesięczniku „MonitorCDK” na Centrum Doskonalenia Kompetencji Progressio sp. z o.o. Opinie zamieszczone w miesięczniku stanowią poglądy osobiste autorów i nie są oficjalnym stanowiskiem urzędów państwowych.

Zabronione jest – bez pisemnej zgody wydawcy – kopiowanie i zamieszczanie w części bądź w całości artykułów publikowanych w miesięczniku „MonitorCDK”.

W magazynie używane są obrazy pochodzące ze strony pl.freepik.com i to Freepik jest ich jedynym właścicielem w zakresie praw autorskich.